

Nesporazum med španskimi lojalisti. Nekateri so za to, da se nadaljuje prelivanje krvi

Paris, 7. februarja. Med španskimi lojalisti je prišlo do nesporazuma radi nadaljevanja vojne. Nekateri so za to, da se lojalisti postavijo generalu Francu in se tako ustavi krvava vojna, ki traja že sedem let in pol. Nasprotniki onih, ki so za mir, pa so Juan Negrin, ministerski predsednik lojalistične vlade, ki živi v Madridu in Valenciji, reče, da španja še nikakor ni prenehal. Valencia je sedaj glavno mesto lojalistov. Anglija je bila baže naprošena, da posreduje v prid miru, toda tega najbrž ne bo storila. Tudi general Franco neče poslušati.

80 odstotkov vseh grešnikov in zločincev na sodnji so WPA delavci. Sodniki se čudijo

Cleveland. — Direktor javne varnosti Elliot Ness je dobil večje odločbe o mestnih obvestilih, ki so 80 odstotkov vseh oseb, ki so v prometne postave, WPA delavci in da slednji tvorijo tudi največji odstotek drugih zločincev. Ness je izjavil, da bo sklical vse uradnike WPA projektov, ki so sodniki in uradnike različnih dobrodelnih društev na tozajavno posvetovanje, da se v tem zvezi nekaj definitivnega ukrepe. Mestni sodnik Frey, ki se na enem oddelku mestne sodnice, kjer se obravnavajo slučajji prometnih zločinov, je včeraj povedal, da izmed 100 oseb, ki so aretirane zaradi pijačarstva, ko vozijo avtomobile, jih je 80 WPA delavcev.

Še en grob
V torko popoldne je po dolgi bolezni umrl Jos. Korog, star 30 let. Bolehal je še iz prejšnjega leta in si sam ni mogel pomagati. Tu zapuša starše, dva otroci in John, sestro Ana in druge sorodnike. Oče, p. d. Jos. Korog, je doma iz Čavala, Dolenjskem. Družina živi na 15820 Calcutta Ave. Jos. Korog je bil rojen v Forest City, New York. Jos. Korog je bil v petek zjutraj v sinovi pogrebnem pokopu na 452 E. 152nd St. Jos. Korog je bil rojen v Forest City, New York. Jos. Korog je bil v petek zjutraj v sinovi pogrebnem pokopu na 452 E. 152nd St. Jos. Korog je bil rojen v Forest City, New York. Jos. Korog je bil v petek zjutraj v sinovi pogrebnem pokopu na 452 E. 152nd St.

Mladenec umrl
V Glenville bolnišnici je v torko popoldne umrl Jos. Stopar, star 19 let, stanujoč na 1187 E. 11th St. Tu zapuša očima, mamo, mater Johano, poročeno Mlača, roj. Žitnik, brata in več sorodnikov. Rojen je bil v Clevelandu. Pogreb se bo v soboto izvedel v cerkvi sv. Marije na 452 E. 152nd St. Jos. Stopar je bil rojen v Clevelandu. Pogreb se bo v soboto izvedel v cerkvi sv. Marije na 452 E. 152nd St.

Smrtna kosa
Po daljši bolezni je umrla na domu 6309 Edna Ave. Mary Segal. Bila je članica društva sv. Ane št. 4 SDZ. Pogreb bo v soboto izvedel v cerkvi sv. Fr. Zakrajšek. Podrobnosti jutri.

Zadnja čast
Članica društva Svob. Slovenstva, Rose Pirc, je v soboto zjutraj v cerkvi sv. Marije na 452 E. 152nd St. izvedla zadnjo čast in se poslovila od pokojne. Bila je članica društva sv. Ane št. 4 SDZ. Pogreb bo v soboto izvedel v cerkvi sv. Fr. Zakrajšek. Podrobnosti jutri.

Zavezniki bodo najbrž priznali generala Franca

London, 7. februarja. Uradniki angleškega ministerstva za zunanje zadeve so izjavili, da se Anglija in Francija pripravljata, da priznata vlado nacionalistov pod vodstvom generala Franca kot edino obstoječo vlado v Španiji. Voditelji španskih nacionalistov v Londonu so pa izjavili, da Franco dosedaj še ni zahteval za priznanje vlade. Angleški krogi so mnenja, da če se generala Franca takoj ne prizna, da bo slednji zrl samo na Nemčijo in Italijo za pomoč. V interesu Francije in Anglije je torej, da bo nacionalistična vlada čim prej priznana. Seveda, predno bo Franco priznan, se mora zavest, da bo prenehal z nadaljnjimi boji. Ker se pa tega ne pričakuje, razven da se vlada lojalistov popolnoma poda, bo vzelo še nekaj časa, predno pride zadeva v red.

Francija ne prizna več vlade lojalistov

Paris, 7. februarja. Francoska vlada je včeraj izjavila, da španska vlada lojalistov začasno ne obstoji več. Francija je dala zapleniti 800 železniških vozov vojnega materiala, katerega so lojalisti iz Katalonije preko Francije nameravali spraviti na fronto pred Madridom. Španska vlada ne obstoji za Francijo toliko časa, dokler se bo njen ministerski predsednik Negrin nahajal na francoskih tleh. Nadaljevanje vojne v Španiji je precej odvisno tudi od stališča, ki ga bo zavzel španski lojalistični general Miaja, ki je lansko leto pred Madridom pokazal, da je izvrsten poveljnik. Ni še dolgo tega, ko je go. Miaja izjavil, da se bo njegova armada borila do zadnjega moža, četudi pade Katalonija. Blazni so oni, ki trdijo, da je vojne konec, ker je Barcelona padla, je izjavil gen. Miaja. Toda v Londonu so prepričani, da bo Miaja postal drugega mnenja, ker njegova armada nima niti živeža niti streljiva.

Postava o porokah

Državni poslanec Marshall je vložil v državni postavo predlog, ki naj spremeni postavbo v državi Ohio glede poroke. Najprvo se zviša zahtevana starost za poroko, in sicer pri moških od 18 na 20 let, pri dekletih od 16 na 18. Osebe, ki niso stare 21 let, pa bodo morale še vedno imeti od staršev dovoljenje za poroko. Vsaka oseba, ki se želi poročiti, bo morala imeti zdravniško spričevalo, na katerem je potrjeno, da je prosta spolne bolezni, da ni slaboumna in da nima božjast. Poroke, izvršene izven države Ohio v namenu, da se poročni par izogne ohijskim postavam, ne bodo priznane. Ako bo sodnika v bodoče dovolila razpoko, bo razpoko veljavna šele šest mesecev po sodnijski razsodbi.

Duhovna umrla

Včeraj smo poročali, da sta se ponesrečila v avtni nesreči Rev. Madigan, pomožni župnik cerkve sv. Tomaža v Clevelandu, in Rev. Sheehan, župnik iz Sandwich, Ont. Poznejša poročila pripovedujejo, da sta kmalu po nesreči oba svečenika umrla v bolnišnici.

Jugoslovani in vlada

Oddelek za notranje zadeve ameriške vlade nam sporoča, da bo ameriška vlada dne 12. februarja, na rojstni dan Abrahama Lincolna, privredila poseben radio program za Jugoslovane v Ameriki. Program bo oddajal Columbia sistem in bo vezan ob tej priliki 90 raznih radio postaj v Ameriki, tako da se bo program lahko slišal po vsej Ameriki. Izbrani govorniki bodo potem radio povedali, kaj so Jugoslovani naredili in doprinesli za Ameriko, odkar so se v tej deželi začeli naseljevati. Kot je razvidno iz opisa, ki nam ga je poslal notranji oddelek vlade, bo radio program izredno zanimiv. Rojaki bodo od vlade vedeli stvari, katerih do danes še sami niso vedeli o sebi. Program se bo oddajal v nedeljo 12. februarja potom Columbia sistema ob 2. uri popoldne Eastern Standard čas. V Clevelandu bo oddajala ta program WGAR radio postaja, ista, po kateri slišite vsako nedeljo slovenski radio program. Na vsak način pa smo lahko hvaležni vladi, ki se nas je za Lincolnov rojstni dan spomnila in bo povedala svetu kaj smo Jugoslovani v Ameriki.

Roosevelt bo danes obtožil gotove senatorje

Washington, 7. februarja. Tekom konference s časnikarji bo predsednik Roosevelt danes popoldne obtožil gotove senatorje, ki so povzročili, da je bil zavrnjen od njega imenovani zvezni sodnik Floyd Roberts. Senatna zbornica je z 79 glasovi proti 9 odglasovala, da ne potrdi imenovanja Roberta. Taki slučajji so izredno redki v zgodovini. Roberts ni dobil potrila senatorjev, ker sta se oba senatorja iz države Virginije, oba demokrata, Bird in Glass, izjavila, da jima je Roberts osebno nasproten. Zavrnitev sodnika Roberta je nov udarec Rooseveltu od strani kongresa. Predsednik bo sedaj ponovno imenoval Roberta in imenovanje še enkrat poslal senatni zbornici.

Poravnava med demokrati

Felix Matia, ki zastopa W. B. Gongwerja, načelnika stare fakcije demokratske stranke, je izjavil, da je pripravljen stopiti v dogovore s fakcijo demokratov, katero vodi Ray T. Miller. Zastopnik Millerja, okrajni komisar Reynolds, je izjavil, da je tudi on pripravljen za dogovore, kakor hitro je Gongwer pripravljen. Demokrati v Clevelandu se morajo zediniti, ako hočejo v jeseni prodreti s svojim županškim kandidatom.

Farni odbor

Farni odbor slovenske župnije Marije Vnebovzete za leto 1939 je sledeč: predsednik Louis Simenc, podpredsednik Jos. Gornik, tajnik Albert Germek, blagajnik John Gril, glavni odbor: Luka Trček, John Trček, Frank Supanick in Frank Drašler.

Papež zbolel

Papež Pij XI. je včeraj lahko zbolel na influenco. Močno pogreša svojega telesnega zdravnika dr. Milanija, ki je sam bolan na influenco.

Napadalec žensk v Clevelandu prijet?

Kmalu po polnoči včeraj je policija prišla nekega 35 let starega zamorca, o katerem se močno sumi, da je on dotični, ki je napadel na ulicah že skoro 100 žensk, jih pobil na tla in jim odnesel njih denarnice. Skoro štiri mesece je divjak vprižarjal zločine, ne da bi ga bilo mogoče prijeti. Osumljenec je bil prijet po nekem izrednem policistu, ki je uslužben pri Lakeside bolnišnici. Skril se je med grmovjem v bližini nekega apartman poslopja. Zamorec je imel na sebi tenis čevlje, in policija ima dokaze, da je nosil napadalec žensk enake čevlje, ker se sled laglje izbrise za njimi. Nosil je tudi težke kožuhovinate rokavice, da ga napadene ženske, če so se branile, niso mogle opraskati.

Nasprotje med predsednikom in kongresom se večja

Washington, 7. februarja. Nasprotje med kongresom in med predsednikom Rooseveltom tako glede domače kot glede tujezemske politike se večja z vsakim dnem. Nasprotje je tako veliko, da postaja v gotovih slučajih že strupeno. Nobenega vidika ni, da bi se to nasprotje letos poravnalo, pač pa bo razlika v mišljenju v volivni kampanji v letu 1940 zanešana med narod, ki bo odločeval tozadevno pri volitvah. Na ta način lahko demokratska vlada zgubi kontrolo pri vladi. Med predsednikom in med kongresom ni bilo še takega nasprotovanja od onega časa, ko je senat nastopil proti predsedniku Wilsonu radi mirovne pogodbe in radi Lige narodov. V kongresu trdijo, da Rooseveltova politika vodi do zapletljavej, ki znajo povzročiti, da zaide Amerika v vojno.

Novi igralni stroji

Dočim je najvišja sodnja pretekli teden izjavila, da so sedanji igralni stroji navadno gemblarsko orodje, ki se mora uničiti, pa se lastniki igralnih strojev že pripravljajo, da vpletelje nove stroje, ki bodo nekako odgovarjali postavi. Ti novi igralni stroji ne bodo dajali denarja ali kovancev od sebe, pač pa se bo moral igralec zmeniti s trgovcem, koliko dobi, če s kroglicami v stroju dobi vnaprej dogovorjeno številko kot jih kaže stroj. Policijski načelnik je izjavil, da še ni videl takih strojev, toda ko se pokažejo, bo enega zaplenil, trgovca aretirat, potem pa naj sodnja določi, če so taki igralni stroji postavnosti ali ne.

Začetek bo ob štirih

V nedeljo priredi skupna društva fare sv. Vida lepo domačo zabavo v S. N. Domu na St. Clair Ave. Da bo mogoče udeležiti se onim, ki bi radi šli prej domov, bo začetek zabave že ob 4. popoldne in sicer v prizidku SND. Zvečer ob 8. uri se pa začne ples in druga zabava.

Fordova razstava

Prodajalci Ford avtomobilov so priredili v mestnem avditoriju razstavo vsakovrstnih Ford avtomobilov. 30 modelov je na razstavi. Dostop k razstavi je brezplačen. Odprto je vsak dan razven ob nedeljah. Razstava se zaključuje 18. februarja.

Ekonomisti prerokujejo mnogo boljše čase za letošnje spomlad. Industrije pripravljene

New York, 7. februarja. Poznani ekonomisti in poznavalci gospodarskega položaja v Zed. država prerokujejo za letošnje spomlad, da se bo industrija močno dvignila in da bodo nastopili zmerno boljši časi od sedanjih. Toda na vprašanje, koliko časa bodo boljši časi trajali ni mogoče skoraj nihče odgovoriti. Večina njih je mnenja, da bo zmerben pri Lakeside bolnišnici. Skril se je med grmovjem v bližini nekega apartman poslopja. Zamorec je imel na sebi tenis čevlje, in policija ima dokaze, da je nosil napadalec žensk enake čevlje, ker se sled laglje izbrise za njimi. Nosil je tudi težke kožuhovinate rokavice, da ga napadene ženske, če so se branile, niso mogle opraskati.

Tajni svet fašistov v Rimu se pripravlja za hitro mobilizacijo vojaških in ekonomskih sil

Rim, 7. februarja. Včeraj se je vršilo tajno zborovanje fašistovskega velikega koncila, kateremu so bili predloženi načrti za hitro mobilizacijo laških civilnih, industrijskih, ekonomskih in vojaških sil v slučaju potrebe. Seje se je udeležil Mussolini, skoro vsi ministri, višji generali in guvernerji laških provinc kot tudi predstavniki industrije. Seja se je vršila par ur pozneje, ko je Chamberlain v Londonu naznanil, da bo Anglija ob strani Francije, ako jo napade tretja sila.

Delavski vodja napada trgovanje z Nemčijo

Miami, Fla., 7. februarja. Matthew Foll, podpredsednik American Federation of Labor, je včeraj obdolžil zakladniški oddelek ameriške vlade, da slednji dovoli Nemčiji, da kupuje v Ameriki volno, baker in staro železo, kar Nemčija vse porabi za izdelavo vojnega orožja. V zameno pošilja Nemčija v Ameriko harmonike, kanarčke in ptice, kar je nepotrebno. Nemčija ima v Ameriki ustanovljeno dobro trgovanje in še vedno se importira za milijone dolarjev vrednosti raznega blaga iz Nemčije. Z importiranjem cenenih nemških predmetov se tudi močno škoduje ameriški delavstvu, ki ne more priti do dela radi obilice importiranega nemškega blaga.

Cerkveno pokopanje

V torko popoldne je bil cerkveno pokopan na Calvary pokopališču rojak Frank Murn, znan pod imenom Murfi. Doma je bil iz vasi Vrbača, fara Dobrna in je prišel v Ameriko pred 43. leti. Svoječasno je bil izvrsten mizar. Zadnjih par let se je nahajal v Wayfarers Lodge na Lakeside Ave. Zbolel je 15. decembra in umrl 21. decembra v mestni bolnišnici. Do zadnjih dni ni bilo nič znanega o njegovi smrti. Pogrebni zavod Louis Ferfolia je na željo ožjih prijateljev ranjkega prevzel truplo iz Western Reserve univerze in priredil dostojen pogreb. Naj bo ranjkemu mirna ameriška zemlja!

Na sejo

Članstvo društva sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ ima nočej važno sejo v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Brani bodo računi in eden bo srečen, da bo nekaj dobil.

Podedovala \$25,000

Policija v Clevelandu je dobila od policije v Asheville, N. C., prošnjo, da poišče neko Helen Gwyn, ki je podedovala \$25,000 po materi, toda se že nad 20 let ni oglasila domov. Njeno zadnje bivališče je bilo v Clevelandu.

Domača zabava

V soboto 18. febr. priredi dr. Lipa št. 129 SNPJ domačo zabavo v S. N. Domu, soba št. 1. Vsi člani in članice so prijazno vabljene, da se gotovo udeležijo te zabave in pripeljejo tudi svoje prijatelje s seboj.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
 6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
 Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
 Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
 Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
 Za Evropo, celo leto, \$7.00.
 Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
 U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
 Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 European subscription, \$7.00 per year.
 Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 32, Wed., Feb. 8, 1939

Pred sporazumom v Jugoslaviji

Iz Belgrada je te dni dospela jako važna, pa tudi vesela vest, ki pripoveduje, da bo skoro gotovo prišlo do sporazuma z brati Hrvati, ki tvorijo velik del Jugoslavije. Prvi korak k temu sporazumu je bil narejen, kot je resigniral jugoslovanski ministerski predsednik dr. Stojadinović, ki je sicer tudi skušal rešiti "hrvatsko vprašanje" v Jugoslaviji, toda ali ni imel prave volje ali pa ni bilo pri Hrvatih dovolj zaupanja v njega.

Znano je, da je že dolgoletna želja jugoslovanskega regenta princa Pavla, da pride vendar enkrat do sporazuma med vsemi tremi plemeni v Jugoslaviji. Šele, ko se to posreči, bo Jugoslavija v resnici močna in se bo lotila lahko marsičesa, kar je dosedaj zaostajalo.

Ministri, ki so z dr. Stojadinovičem vred odstopili, so izjavili, da mora na vsak način priti v Jugoslavijo do sporazuma s Hrvati, in ker takega sporazuma od Stojadinoviča ne pričakujejo, so odstopili, ker je Stojadinović sam resigniral. Med odstopnimi ministri, ki so zagovarjali sporazum s Hrvati sta bila tudi dr. Mehmed Špaho, vodja mosleminov v Bosni in dr. Janez Krek, vodja Slovencev v Jugoslaviji. Oba omenjena sta za sporazum s Hrvati. In tema se je pridružila precej močna skupina vplivnih srbskih politikarjev, tako da je sedaj vsa podlaga dana, da začne z dogovori glede sporazuma v Jugoslaviji.

Zdi se, da je regent princ Pavel, o katerem gre glas, da je precej demokratičen in tolerant vladar, najprvo vprašal slovenskega voditelja Antona Korošca za mnenje glede sprave s Hrvati. Dr. Korošec je sedaj predsednik senatne zbornice v jugoslovanskem parlamentu in ima kot državnik velik vpliv in ugled pri regentu. Takoj ko se je regent posvetoval z dr. Korošcem glede novega ministerskega predsednika, je bil imenovan za premierja Jugoslavije Dragiša Cvetković, ki želi na vsak način, da se s Hrvati sporazumejo.

Mnenje v Jugoslaviji je, da bo princ Pavel poklical tudi dr. Mačka, voditelja Hrvatov k vladi. Dr. Maček je te dni došel v Zagreb, kjer čaka, da dobi poziv, da gre v Belgrad. Kakor hitro pride dr. Maček v Belgrad, se bo začelo debatirati o temeljnem vprašanju glede sporazuma.

Dr. Maček namreč zahteva, da dobi Jugoslavija novo ustavo, ki bo imela nekako federalno obliko. Glasom tega načrta bi bila Hrvatska skoro samostojna, razven v kardinalnih točkah, kot glede armade in tujezemske politike. Princ regent Pavel je pa mnenja, da se jugoslovanska ustava ne more spremeniti, dokler mladi kralj Peter ne postane polnoleten, kar se bo zgodilo v letu 1941.

Videti je sedaj, da je princ regent Pavel pripravljen sprejeti skoro vse pogoje dr. Mačka in bo torej od slednjega odvisno, ali želi, da se nadaljuje notranja politična kriza v Jugoslaviji ali ne. Dosedaj dr. Maček ni bil nikdar pri volji, da bi se hrvatsko vprašanje samo deloma rešilo. Ako bi dr. Maček šel s svojimi poslanci v parlament, tedaj ne bi imel več prilike za rešitev vprašanja, in to je bil vzrok, da je raje izvajal pasivni odpor kot pa sodeloval pri vladi.

Vse kaže, da je dr. Anton Korošec, ki je eden prvih današnjih državnikov v Evropi, pripravil princa Pavla, da bo začel dogovore s Hrvati. Dr. Korošec, kot bistroumen politikar in državnik, je dobro vedel, da brez zadovoljnosti na Hrvatskem, Jugoslavija ne more naprej, da bi v krogu narodov uživala oni ugled, ki ji po vsej pravici gre. Ako pride torej do reda in sporazuma v Jugoslaviji, to bo skoro največja zasluga bistroumnega slovenskega državnika dr. Korošca, katerega sovražniki Jugoslavije najraje napadajo, dočim prijatelji znajo ceniti njegove silne zasluge za Jugoslavijo. Kot je bil nekdanj dr. Janez Evangelist Krek, slovenski vodja in svečenik, prvi, ki se je med Slovenci oglašil za zedinjeno Jugoslavijo, tako danes nadaljuje njegovo ogromno idejo slovenski vodja in svečenik dr. Anton Korošec.

Od bratov Hrvatov je sedaj odvisno, da z vso resnostjo pomagajo rešiti problem, ki je global Jugoslavijo od začetka. Ko se doseže popoln sporazum bodo vsi Jugoslavlani lahko ponosni na svojo državo, a nasprotniki in sovražniki bodo morali sramotno umolkneti.

Kaj pravite?

Anton Marčevac, mlinar po poklicu, je sedel v Petrinji v gostilni in mirno pil svojo merico dalmatina. V gostilni je bilo takrat dvajset kmetov, ki so se naenkrat spomnili, da je Anton čisto odveč v gostilni, pa so ga hoteli vreči ven. Töne je pa udaril po mizi in malo okrog sebe in v petih minutah je bilo vseh dvajset kmetov na cesti. Tako ne bo šlo, so rekli in zunaj čakali na junakega mlinarja. Ko je ta prišel iz gostilne, pa po njem. Töne je pa zgrabil prvega in omlatil z njim druge, da je imel namah dosti prostora okrog sebe. Ker se mu je pa zabava dopadla, je za spomin vzel od enega napadnikov desno uho. Takih je malo, bi rekli.

BESEDA IZ NARODA**Na obisku v stari domovini**

10.—Izlet po Sloveniji: od Celja do Novega mesta
 Piše Marie Prislant, Sheboygan, Wis.

Ker smo bile skoro vse izletnice, ki smo se udeležile izleta po Sloveniji, doma iz manjših in večjih mest v Ameriki, in ker je bilo Celje prvo mesto, kjer smo na tem izletu prenočevale, je bilo to za nas nekaj posebnega. Počutili smo se bolj doma. In ker smo dosepele v Celje okrog šestih zvečer in je bil tako cel večer pred nami, si je vsaka hotela nekoliko ogledati mesto in videti kaj Celjani počno ob večerih. V ta namen je bilo treba najprej spraviti v red naše toalete, da smo tako izgledale "ourselves" in "our best." Grupirale smo se v manjše skupine po starosti, po mišljenju, in po slučajnih zahtevah in potrebah. Kakor blisk se je razvedelo po mestu, da so Amerikanci v Celju. Zato je bilo ta večer izredno veliko ljudi na ulicah in v sredini mesta, zlasti fantov iz raznih poklicev: uradnikov, častnikov, trgovskih sodrušnikov itd. Razume pa se, da so tudi Celjanke hotele videti kako "se nosijo" njihove ameriške sestre.

Ker pa Celje ni mesto, kjer bi se mogel kdo zgubiti, so skupine izletnice porabile večer za sprehajanje po najpomembnejših delih mesta in večer zaključile na vrtu te ali one restavracije ali kavarne in sicer v družbi novih in starih znancev in znank. Da se je pri teh skupinah pelo slovensko in angleško, menda ni treba še posebej poudarjati. Enako se je pelo celo po ulici in gospod stražnik, čuvare nočnega reda in miru, si je najbrže mislil: enkrat ni nobenkrat, saj Amerikanci nimamo vsak dan tukaj, in jim je zato pustil njihovo veselje.

Kakor vsa mesta, katerih zgodovina sega nazaj v srednji vek, ima tudi Celje, kojega zgodovina sega nazaj celo v rimsko dobo, to je v stari vek, svoje starinske hiše, svoje ozke ulice in svoj "plac," kakor imajo ameriška mesta svoj "main street." Celje ima celo dva takega trga, enega pred župnijsko cerkvijo in drugega pred mestno hišo, a v novejši dobi je dobilo še tretjega, pred kolodvorom. In ker je Celje važno prometno križišče in poleg tega gospodarsko in kulturno središče južnega Stajerskega, se je pod Jugoslavijo zelo dvignilo v vseh ožrih. V mesto so prišle nove tovarne in prebivalstvo je naraslo na skoro 19.000 oseb.

Ta kraj je bil naseljen že v pred-rimski dobi, o čemer pričajo razne izkoptine in drugi ostanki. Rimljani so prišli v ta kraj okrog leta 15 pred Kristom, pred tem časom pa je bil ta kraj tudi pristanišče, kjer se je prekladalo blago, ki je prišlo po Savi iz juga in se je tu prekladalo na manjše čolne, ki so vozili blago navzgor po Savi do Zaloga in od tu po Ljubljani in Ljubljani, a na drugi strani pa po Savinji v Celje in naprej gori po Savinjski dolini.

Brez dvoma je bil tukaj zidan most že v rimskih časih, a o njem so samo še sledovi. Leta 1222 je bil postavljen nov most, katerega pa je dal podreti cesar Friderik III. leta 1442, ker se je bojeval s Celjskimi grofi, ki so bili gospodari teh krajev. Leta 1825 so sezidali še stojič most čez Savinjo. Južna železnica je svedela dobila svoj most in Jugoslavija je zgradila pred nekaj leti še tretji most za svojo železniško progo Ljubljana-Zagreb. Tako ima sedaj zidani most kar tri mostove. Naš avtobus je krenil tukaj

Prvi večji kraj, skozi katerega smo se vozile, je bilo mesto Laško, ki je bolje znano kot Laške toplice, ker je tukaj staro zdravilišče s toplo vodo. Zdravilišče je last Osrednjega urada za zavarovanje delavcev (Delavske zavarovalnice). Jugoslavija ima namreč dobro razvit sistem za vsakovrstna zavarovanja delavcev. V tem oziru je Jugoslavija daleč pred Ameriko. Mesto Laško je v pretežni večini industrijski, trgovski in obrtniški kraj. Zlasti tekstilna industrija je dobro razvita.

Prihodnji večji kraj in naša postaja so bile Rimske toplice, prijazen kraj ob železnici Zidani most-Celje-Maribor-Dunaj oziroma Budimpešta. Že ime pove, da je imel ta kraj opraviti z Rimljani ter da je tukaj kopalnišče s toplo vodo. Tu sta dva vrelca tople vode, rimski in "Amalija." Voda ima nad 37 stopinj C. Značilno je to, da je voda brez duha in okusa in je zato pitna. V bazenu rimskega vrelca so še danes tla iz marmorja iz rimskih časov. Poleg tega so v kopalniški rotundi 4 votlini kamni z rimskimi napismi, iz katerih je razvidno, da so jih postavili rimski kopalci v počast in zahvalo za ozdravljenje nimfam tega kraja. Učinek kopanja v teh toplinah je nekako isti kakor v znanih toplinah Bad Gastein, kamor so zahajali nekdanji avstrijski cesarji.

Poleg notranjega bazena so zadnje čase zgradili tudi moderen bazen na prostem, s toplo vodo seveda, in tu smo nekatere izletnice "skočile v vodo." Kot moderno kopalnišče in zdravilišče se je kraj razvil in zaslovel v teku zadnjih 100 let. Leta 1529 so ga namreč napadli Turki, ga izropali in razrušili. Rimske toplice so tudi rojstni kraj našega pesnika Antona Aškercja.

Naprej doli ob Savinji se dolina zelo zoži in ima obliko soteske, ki se pri Zidanem mostu razcepi na tri strani in sicer v dolino Save proti Zagorju in Ljubljani ter naprej doli ob Savi proti Brežicam in Zagrebu. Naravno je, da te soteske kontrolirajo prometne zveze daleč naokoli, in da so zato važne dandanes in še važneje so bile v preteklosti.

Zidani most je danes in je bil tudi poprej zelo važno železniško križišče, odkar je stekla južna železnica leta 1862, ki je zvezala Dunaj s Trstom. Pred tem časom pa je bil ta kraj tudi pristanišče, kjer se je prekladalo blago, ki je prišlo po Savi iz juga in se je tu prekladalo na manjše čolne, ki so vozili blago navzgor po Savi do Zaloga in od tu po Ljubljani in Ljubljani, a na drugi strani pa po Savinji v Celje in naprej gori po Savinjski dolini.

Brez dvoma je bil tukaj zidan most že v rimskih časih, a o njem so samo še sledovi. Leta 1222 je bil postavljen nov most, katerega pa je dal podreti cesar Friderik III. leta 1442, ker se je bojeval s Celjskimi grofi, ki so bili gospodari teh krajev. Leta 1825 so sezidali še stojič most čez Savinjo. Južna železnica je svedela dobila svoj most in Jugoslavija je zgradila pred nekaj leti še tretji most za svojo železniško progo Ljubljana-Zagreb. Tako ima sedaj zidani most kar tri mostove. Naš avtobus je krenil tukaj

po cesti na levem bregu Save v smeri Zagreb. In ker so bili vsi ti kraji zanimivi, smo izletnice opazovale z napetostjo okoli in smo zato pozabile na drugo zabavo, celo na petje. Strme pečine in strmi bregovi visokih hribov na eni strani naše ceste, a na drugi strani prepadi in de-roča reka. Treba je bilo enega samega nesrečnega slučaja in katastrofa bi bila tukaj. Toda sofer Rajko je bil mojster v svoji stroki, trezen in izkušen, in cesta je bila dovolj široka in dobra in tako smo brez najmanjše nevarnosti privozili do Radeč ter krenili po železnem mostu na desno stran Save v mesto Radeče: važen industrijski in trgovski kraj. Ustavili pa smo se samo za nakup razglednic in nato nadaljevali pot proti Krškemu.

Od tu naprej se je pričela dolina Save polagoma širiti in naša cesta je držala preko pisanih polj in pokošenih travnikov in zato je pričela tudi napetost pri izletnicah popuščati. Kmalu je gospodična Nežka Lah iz Clevelanda intonirala svojo: "Pri Italjančku" in ostale izletnice-pevke so se ji pridružile in staro veselo razpoloženje je bilo zopet v avtobusu. In kakor da bi hotele nadomestiti, kar smo zamudile, je sledila pesem za pesmijo, šala za šalo, smeh za smehom.

V takem razpoloženju smo kmalu prišli do rečice Mirne, ki priteče iz mokrošne doline in se nad Sevnico izliva v Savo. V par minutah nato smo bili nasproti trgu Sevnica, ki je na stajerski strani Save. Tu smo videli nov železni most za železnico, ki veže Trebnje, to je novomeško železnico, Sevnico, oziroma zagrebško železnico, preko Mokronoga in St. Janža. Od Trebnj do St. Janža je bila ta proga že dolgo v obratu, toda podaljšek od St. Janža do Sevnice pa je šele pred nekaj tedni prišel v promet. Ta podaljšek železnice je nedvomno ogromno koristi za velik del Dolenjske, ker nudi kratko zvezo z Zagrebom.

Trg Sevnica je bil že do sedaj zelo važen prometni kraj. Zlasti lesna industrija je tu dobro razvita. Nova železniška zveza pa ga bo še bolj dvignila. Zapisana zgodovina Sevnice sega nazaj v leto 859 ter ima, kakor vsi drugi večji ob-savski kraji, zelo pisano zgodovino, segajočo nazaj v rimsko dobo in še preko nje.

Mesto Krško je bilo naslednji važni kraj, skozi katerega smo se vozile. Tu se savska dolina odpre na široko v rodovito krško polje, in še naprej v dolino reke Krke, za katero je bilo in je še naravno izhodišče na Posavje in na Stajersko. Zato je naravno, da je Krško igralo važno vlogo v življenju tega dela Slovenije. Že v rimski dobi je bilo tu važno pristanišče za brodarstvo, ki je cvetelo na Savi. Celu ladjedelnica je bila nekdanj tu in vrvi so se tukaj pletle. Tovorne ladje in čolne so namreč vlačili voli po Savi navzgor in zato je bilo treba dolgih in močnih vrvi.

V zgodovinskih listinah se Krško prvič omenja v letu 895, ko je nemški cesar Arnulf podaril bavarskemu plemiču Val-tunu krško graščino. Ker je bilo izpostavljeno turškim napadom in je od teh napadov strahno trpelo, so mu bile podeljene pravice mesta že leta 1477. Radi teh napadov so okrog leta 1480 mesto obzidali. Od leta 1463 do 1545 so Turki napadli Krško osemkrat. In ker so sem prihajali tuji tuji blagom, so večkrat zanesli kugo, ki je tu morila v letih 1578, 1625-26, 1634 in 1635.

Krško je igralo tudi važno vlogo v znanih kmetijskih upo-

rih. Leta 1515 je dosegel te kraje kočevski kmetijski upor, a strašnejši je bil slovensko-hrvatski kmetijski upor leta 1573, ko je okrog 2.000 kmetov prikorakalo gori od Brežic in se utaborilo v Vidmu, to je na nasprotni strani Save od Krkega, pod vodstvom Nikole Kupi-niča. Ravno krški graščak Jurij Turnski, ki je s podložnimi kmeti strašno kruto postopal, je bil med glavnimi vzroki upora. Uporne kmete je s pomočjo Uskokov premagal Jošt Turnski v tem kraju. Bitka je bila pravo mesarsko klanje. Kmetje so bili oboroženi večinoma s sekirami, kosami, vilami, nožmi itd., a nasprotniki s tedaj modernim orožjem. Zato so bili poraženi in plačali so strašno ceno za svojo upornost. Tedaj kakor sedaj pač velja geslo, da ni dobro bosti se z bikom, ali ne spuščaj se v boj, če nisi zadostno pripravljen.

Kostanjevica ob Krki je bila naša prihodnja postaja. Na vožnji iz Krškega proti Kostanjevici smo takoj spoznale, da smo v vinorodnih krajih. Skoro vsi bregovi hribov so zasajeni s trto, ki se je bahavo sončila v vročem soncu poletnega popoldneva. Bele zidance so se lesketale sredi vinogradov in tako zapeljivo vabile opazovalce, da se jim je bilo težko upirati in prav gotovo bi jo bile kam zavile, da nismo imele namena, da moramo biti do noči že v Metliki. Zadovoljile smo se torej s svojimi pogledi na vinograde in njihove zidance in z mislijo na to, kar je v njih, in zavest, da smo v tem prelepem idiličnem delu Slovenije odkoder prihaja mnogo naših član-ov, nas je držala v najboljšem razpoloženju. Med tem smo bile že v Kostanjevici.

Kostanjevica je najstarejše mesto na Dolenjskem in leži na otoku. Krka tukaj dela jako oster ovinek in Konstanjčani so prekopali ozko ozemlje nad ovinkom in tako prišli iz polotoka na otok. To so storili radi varnosti pred sovražniki, katerih je bilo v starih časih vedno dovolj. Zlasti Uskoki, ki so se skrivali v Gorjancih, so često napadli mesto in ga izropali.

Na tem kraju so imeli že Rimljani svojo vojaško trdnjavo, kakršnih je bilo dosti v dolini Krke. Imenovali so ta kraj Castagneum. Pozneje se je kraj razvil v važno trgovsko in prometno središče in leta 1250 je postalo mesto. Kostanjevška graščina je bil nekdanji cistercijski samostan, ustanovljen leta 1234 v obrambo proti divjim Madžarom. Po kratkem odhodu smo nadaljevale pot proti St. Jerneju, ki leži nekako sredi pota med Kostanjevico in Novim mestom. St. Jernej je izredno velika in lepa vas, ki ima lice precejšnje-ga in dobro stoječega trga. Leži sredi obsežnega kompleksa rodovitnih polj in travnikov in radi prijazne lege in ugodnega podnebja prihaja semkaj vsako leto precej letoviščarjev. Znane so St. Jernejske konjske dirke, ki se vrše vsako leto o sv. Petru in Pavlu.

Nekaj kilometrov pred Novim mestom stoji vasica Mali Slatnik, kjer je doma naša so-izletnica gospa Schlosar iz West Allisa, Wis. Povabila nas je na kozarec pristne dolenjske kapljice—cvička.

Ker nismo imele veliko časa na razpolago, smo si Novo mesto ogledale kar z avtobusa. Za kratek čas smo se ustavile pred hišo sorodnikov so-izletnice in urednice Zarje, gospe Novak, in nato je naš "konj" krenil nazaj skozi Kandijo proti Metliki.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Gospodu Janezu, pl. Val-tinoviču v album

Hentajte no, kdo bi si se šel, da me bo zopet kdo pri-stil! sem dejal, ko sem pre-sobotni članec v Enakopra-sti, v katerem se me je spo-moj stari prijatelj Janez, meniti Valentinovič. Janez posvetil svoji člančič: "Slo-ku, Domoljubu, dr. Korošcu, sploh črnim krokarjem." koncu se je dotaknil tudi Hvala, hvala! Ker se Janezdi, da bi utegnili biti od-strani kaka zamera, pravi koncu svojega spisa: "Pa kot si Ti ne zameri Jože, saj z-oznava..." Tako, da! Vem, da res prav nič ne rim. To pa zato ne, ker Ti znam. Če bi Te jaz tako poznal in bi te imel bolj za metnega potem, no, potem bila res kaka zamera, ta o zameri ni govora. Nekje zapisano "da iz trnja se ne grozdi," in tako se od ta-koj si Ti ne more pričak-kaj prida. Ker Ti ne zame-si pa usojam, da Te pol-za dovoljenje, da boš toli-lanten in mi boš dovolil, v-rnem poklon za poklon nazaj odgovorim to, kar na srečo.

Janez, Ti si se v svo-jem spisu dotaknil moje kra-je, moje osebne stvari, ki ne ni Tebe" ni koga drugega, boš kar oprstil, da po-tudi jaz v stvari, ki se ne če bo šilo za ognjilo. Na moja kramata tako skri-bi obreaga vanjo. Ti naj to: Vsi vendar ne moremo ljev prodajati, ne vsi g-vantnih trgovin, pa že in še raznih drugih tr- Ako je moja trgovina in kako nese, kaj to Tebe- ga? Janez, saj Ti nisi tako pozno za menoj, da-tudi Ti oskrbel, ali trgovci pa pametno delo, ampak lenaril, po dobrodelnih dih letal in se prepiral so Ti ustavili to, kar si do-So je bilo pa urejeno ta- bo treba za tisti denar in in da ne bodo dajali, da pri peči sedel, si se pa tako orengo, dasi nisi im-bene pravice. Zakaj? Šel na zvezno sodnijo po-ljanstvo si sodniku na sta-vpršašnje odgovoril, da s-munist in tako so te pos-lmov brez državljanstva-si Ti sam povedal ko si h-valil, da si komunist, si motovilil naprej in ni Teboj nič, četudi si dobi-cej lepo verbošno, pa si bil lenuh, kot je več takih ki bi propagirali rdečo in-cijonalo, pasli lenobo ter na račun drugih. To seveda krinko "delustva." Vidi-nez, do danes hvala Bo-sem bil javnosti in breme bil že Ti, dasi Ti tega ni tam, ne, Bog ne daj. Saj ni lahko jutri to pripeti, le omenim, ker se Ti spo-tam, kjer Te ne briga ni-manj. Jaz sem ameriški l-jan nad 13 let in davki, do-jejo za plačati jih moram-plačati, pa naj gre potem ali oni fond. Torej le miru mojo kramo z svetni-dobicami, kakor tudi mi-briga kako živim.

Tebe skrbi iz katerega so bili kriti stroški za mo-tovanje. Na to Ti odgovor-ja iz mojega. Saj sem v-riki 18 let in sem moral prav trdo delati za do-Med tem, ko sem jaz pri-tovarni, si Ti najbrže le-pasel, če in kolikor si za-pa sproti zapravlil. V Am-kadar se je delalo, vendar (Nadaljevanje na 3. strani)

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

Stiri tedne pozneje je toliko okrevla, da smo lahko odpotovali. Džibralar Marmara smo seveda bogato obdarovali in se od njega poslovili skoraj gotovo za vedno. In spet sta minila dva tedna, da smo prišli do Tigrisa in na palnike Haddedinov.

Tiho smo zajezdili med dolge vrste črnih sotorov. Nihče nas ni sprejel. Vest o našem porazu je prihitela pred nami v tabor. Hude očitke je moral poslušati Amad el-Gandur. In tako zelo ga go potrli, da se je prostovoljno odpovedal časti šejha. Enoglasno so izvolili za novega šejha Maleka, nekdanjega šejha Ateihov, Hanninega deda.

In po njegovi smrti bo šejh Haddedinov moj hadži Halef Omar.

Rihovo smrt so vsi obžalovali. Teško izgubo je pomenila za ves rod. Da jih vsaj nekoliko potola, sem podaril Halefu Ahmed Azadovo črno kobilo in Nizar Haddedovega rjavca.

Dnevi so hitro minevali, treba je bilo posloviti. Angležu lord Lindsayu se je mudilo naprej v Bagdad, v Indijo, v Kino in Japan.

"Pojdete z menoj?" me je vprašal. Čisto po nepotrebnem. Saj je vedel, da ne morem z njim, če bi tudi hotel.

"Hvala!" sem dejal. "Vrnili se bom v Damask in nadaljeval svojo pot čez Aleppo na Kavkaz, kamur sem bil namenjen."

"Rad bi šel z vami, pa ni možno. — Prepotovali moram svojih osem tisoč milj —."

Segel je k očem, pa se hitro zavedel, da Anglež ne sme kazati pravih siyoškastlasti cilindri, ki ga je še vedno nosil, in zahrešal z glasom, ki mu je bila slišna zrinjenost:

"Well —! Rad vas imam —. Najboljši prijatelj ste —. Pa

ste vkljub temu strašno neumen človek —. Da ste mi tistikrat v balkanskih gorah prodali Riha, bi ga ne bili ustrelili Kurdi —. Yes!

Upam, da se še kdaj in kje srečava na svetu —. Želim vam, da bi ostali zdravi in da bi vam zrastle na nosu prav tak lep alepski tvor, kakor sem ga dobil jaz tistikrat, ko smo potovali po kurdijskih gorah —. Yes!"

In s to in tako pobožno željo je sir David Lindsay odjezdil proti jugu. Omar ben Sadek ga je spremljal do Bagdada s četo Haddedinov.

Drugi dan sem odjezdil tudi sam. Ne bom vam pravil, kako je bilo slovo. Le to omenim, da smo se poslovili za vedno.

Vsi bojovniki rodu so me spremljali pol dni daleč. Halef in njegov sin pa sta jezдила še dalje in se ločila šele onstran mej Mezopotamije.

"Gospod, moj ljubi ljubi gospod, s teboj se loči od mene pol mojega življenja —. Druga polovica je last Hanne, moje žene, in last Kara ben Halefa, mojega sina —."

Obrislal si je debele solze in zahtel.

"Bog bodi s teboj — vedno — in povsod — in — jaz — jaz ne morem — več govoriti —."

Na ves glas je zajokal, pognal konja in v skok oddirjal.

Podal sem sinu roko in mu rekel s solzami v očeh:

"Bodi pobožen in priden, bodi mož, kakor je tvoj oče! Mogoče, da se še kdaj vidiva —."

In če prideš spet v kurdijske gore, stopi na hrib h grobnicam pa mi pozdravi mojega Riha —!"

Ustnice so mu trepetale, odgovoril bi bil rad, pa ginjenost ga je premagala.

Nemo in v solzah je djal obe roki na srce in pohitel za očetom. (Konec.)

GOSPODU JANEZU, PL. VALENTINOVIČU V ALBUM

(Nadaljevanje z 2. strani)

plačevali s knofi. In ko sem si naredil načrt že zdavnaj za moje potovanje, sem se moral marsičemu ogniti in pritrgeti, da je ostalo za to potovanje. Ti si pa še očetovo dedščino zapokal, namesto da bi šel pogledat Kamnik pa sv. Primoža, katerega mi svetuješ, da si ga ogledam in ga opišem, ko bom šel prihodnjic tja. To le sam napravi in jaz si v tem oziru ne dam diktirati nobenemu, najmanj pa Tebi. Opisati sv. Primoža Te je najbrže strah in sram pred Tvojimi kolegi komunisti, da bi se tako ne pokazal kakega pobožnjaka. Sicer pa tudi komunisti, kakor so se izjavili Tvoji lastni pristaši, posebno ne porajajo za Te in so rekli, da s Tabo itak ni dosti prida, ker da si preveč len. Sicer ne vem kako je tam, ampak tiste famozne "Iskre," pri kateri si imel Ti prste vmes, ni več na izpregled. Ali je radi Tebe falirala?

Kar se tiče moje medalje jo jaz nisem prosil nikogar in tudi ne zato delal, dasi šenkana ni bila; to se zavedam. Kadar jo bodo delili za delomrznost in pa breznačajnost, tedaj upam jo boš pa Ti dobil. Zal, da dosedaj takih redov nimajo upejlanih. Kar se tiče mojega značaja, Ti povem to: Kakršen sem bil na Prevalju tak sem bil v Rusiji in tak sem v Ameriki. Če Ti veš drugače, potem na plan, Janez! Ali pa moreš Ti tako trditi? Ko si bil v Rusiji, si bil Ti v vrstah tistih, ki so streljali na boljševike. Tako si Ti streljal potemtakem na komuniste, za katere se Ti sedaj poganjaš in trdiš, da si komunist. Daj no, Janez, povej razdoznamele občinstvu, kako se pride iz protikomunističnega soldata do "vzornega" komunisti. To bo brez dvoma zanimalo tudi vse napredne kroge s komunisti vred, ko bodo videli kakšne "zvezde pa korifeje" da imajo v svojih naprednih vrstah.

Sedaj, ko se poganjaš za "deluca" grmiš čez črno reakcijo, mečeš frazaste bombe na Mussolinija, Hitlerja, Franca in vse nazadnjake, pa povej no, kako ste lovili Trockija, ko je menda malo manjkalo, da ga niste poslali v pržon. Potem tudi pojasni glede tistih vagonov ruskega zlata, ki so izginili nekam po tisti poti, koder so vaše trupe prodirale in so bili boljševiki za tisto zlato prikrasani. To bo zanimalo Tvoje kolege, ki so do ušes zatelebani v tisti komunistem, po katerem si Ti prej nabijal kot pa vsi protiboljševiški diktatorji: Mussolini, Hitler, Franco itd. Ko boš to pojasnil, se bomo pa še kaj več pogovorili o tem in drugem pa za kakšno ceno ste odnesli zdravo kožo Ti in Tvoji sodrugi iz Rusije, ko ste bili tako korajžni, da ste jo primahali domov preko Trsta, kajti ruska tla so bila za take tiče prevroča. Nato se bova pa še pomenila o neki zadevi, ki bo zanimala tudi clevelandске naprednjake posebej. Tako vidiš, ljubi moj Janez, le pridi na sonce s Tvojo masleno glavico.

H koncu Ti pa priporočam, da ko boš to čital, da ne boš tako nervozen pa scagan kot si bil takrat, ko si se nekaj prepil z John Čičičem, pa Ti jih je nametal dovolj. Torej upam, da bo glede tega vse okej in da ne bo "fibr." V nadi, da se gotovo še oglasiš, ostajam z odličnim spoštovanjem, zdravstvuj i praščaj.

Jože Gredina.

Brezposelni v Londonu so prišli pred vladno postlopie in se tam priklenili z verigami k ograji kot v protest radi dobrih ekonomskih razmer. Ljudje so nosili piketom čaj, med tem ko je policija razbijala verige in vozila ljudi v ječo.

Zveza društev Najsv. Imena

V nedeljo 29. januarja so zborovali člani društev Najsv. Imena v newburški naselbini. Uradniki in zastopniki iz vseh štirih slovenskih fara so bili navzoči. Slovenski in angleški oddelki so bili polno zastopani. Ob dveh popoldne smo šli najprej v cerkev sv. Lovrenca, kjer so bile pete litanije sv. Imena. Duhovni vodja preč. g. kanonik Oman je imel lepo pridigo o pomenu društev sv. Imena. Nato smo se podali v šolsko dvorano na zborovanje. Gl. predsednik zveze, Jakob Resnik, je odprl sejo z lepim nagovorom. Prisrčno je pozdravil vse navzoče. Bil je vesel lepe udeležbe, zlasti pa je bil vesel navzočih pet č. gg. duhovnikov: g. kanonika J. J. Oman, monsignorja B. J. Ponikvar in V. Hribar, Rev. J. Slapšak in Rev. Baznik.

Prečitalo so se nova pravila, ki so bila odobrena kot sestavljena, samo ime zveze se je v toliko spremenilo, da se zgleda Slovenska zveza društev Najsv. Imena. To ime je bolj pravilno, ker se bo zveza razširila tudi ven iz Clevelanda po slovenskih naselbinah.

Vsi zastopniki so podali jako ugodna poročila. Poročali so, da njih društva lepo napredujejo v članstvu. V zvezino blagajno se bo plačevalo po pet centov od člana. To je jako malenkostna vsota, ki jo zveza zahteva, le toliko, da se stroški plačajo in uradniki ne dobivajo nobene plače.

Na tej seji je bilo tudi sklenjeno, da se vsi člani društev Najsv. Imena in sploh vsi Slovenci iz države Ohio zberemo pri Materi božji v Providence Heights na 13. avgusta tega leta. V tednu 13. avgusta se namreč vrši katoliški shod v Ljubljani, kjer se bodo naši bratje in sestre domovini pokazali v javnosti, da imajo še vedno živo vero. In zato smo določili tudi mi tukaj za naš javni shod. Člani naše zveze sprejmemo v svojih cerkvah zjutraj sv. obhajilo, popoldne se pa zberemo tam pri Materi božji v Providence Heights. Tako bomo javno pokazali svojo živo vero v Kristusa Kralja.

Določilo se je tudi, da prejmejo vsi člani društev Najsv. Imena skupno obhajilo v cerkvi sv. Lovrenca. Dan se bo odločil na prihodnji seji, ki se vrši 30. aprila v Collinwoodu pri Marije Vnebovzete. Lepe in krasne besede nam je govoril msgr. Ponikvar na tej seji. Tako lepo nam je govoril in priporočal skupnost in zavednost katoliških mož in fantov, da bi ostali zvesti veri in naukom Kristusovim, še posebno v teh časih, v katerih živimo, ko sovražniki sv. vere ne mirujejo in nam pretijo od vseh strani. Treba je mož in fantov v društvih Najsv. Imena, da se pokažejo, da so še Kristusom in da so še pripravljene bojovati se Zanj. Msgr. Ponikvar nam je zelo priporočal, da bi vsi možje in fantje delali na to, da bi se društva Najsv. Imena večala bolj in bolj.

Nato je govoril pa msgr. V. Hribar, ki nas je v lepih in jedrnatih besedah navduševal, da bodimo pravi vitezi in vojščaki Kristusovi, ki bi šli neustrašeno v boj za pravega Boga. Govornik je poudarjal, da je treba pravih borcev, katoliških mož, v teh časih, kjer nam nasprotniki žugajo in pretijo od vseh strani. Kdo naj jih ustavi? Le možje in fantje v društvih Sv. Imena. Zgled teh katoliških mož in fantov, pa skupnega nastopa je treba. Res, tako lepo so nam gg. duhovniki govorili, da bi jih bili še in še poslušali. Potem so se oglašili pa še laiki in reči se mora, da je laiki to prava inteligenca zavednih

katoliških mož. Narod je lahko ponosen na te narodne voditelje, ki ne delajo samo za narod, ampak tudi za Boga. Vsi govorniki so poudarjali eno: če smo katoličani in če smo možje, se moramo kot taki tudi pokazati. Resno in odločno se moramo postaviti v bran. Ne pustimo in ne dovolimo, da bi nas naši odpadniki in brezverci napadali nas katoličane, papeža in našo častito duhovščino javno sramotili. Ne, tega ne pustimo, da bi blatili naše prepričanje taki uredniki kot so okrog Prosvete in Enakopravnosti, pa njih brezverski somišljeniki. Proti takim se bo Slovenska zveza društev Najsv. Imena vedno postavila v bran.

Nadalje se je sklenilo, da zveza protestira pri družbi, kjer je uslužben Frank Barbič, ki tako nesramno napada vero in našo duhovščino v listu Prosveti. Njegove dopise se bo prestavilo na angleščino in poslalo na družbo clevelandске ulične železnice, da bodo tudi tam vedeli, kakšne ljudi imajo v službi.

Na tej seji je bila tudi volitev novega odbora. Izvoljeni so bili vsi prejšnji uradniki, ki so: duhovni vodja č. g. kanonik J. J. Oman, predsednik Jakob Resnik, podpredsednik Matt Tekavec, tajnik Frank Hochevar, blagajnik Lawrence Bandi, zapisnikar Anton Meljač; nadzorni odbor: William Tome, John Urbas, Martin Šuštaršič, maršal Anton Gregorac.

Anton Meljač, zapisn.

Iz Collinwooda

Od vseh strani naše slovenske metropole čitam o aktivnosti in kulturi naših mladinskih zborov. Tudi naša mladina, to je mladinski pevski zbor Slovenskega doma na Holmes Ave. se pripravljajo na lep in bogat koncert, ki se vrši na 12. februarja ob treh popoldne. Odbor apelira na vse občinstvo in posebno pa na starše in prijatelje lepega slovenskega petja, da pokažimo tej poštovni mladini, da se zanimamo za njih aktivnost in učenje. Največje veselje pevec ali igralcev je, da je dvorana polna občinstva. Ne pozabimo torej tega dneva in napolnimo dvorano do zadnjega kotička.

Na programu bodo lepe pesmi in zelo zanimiva igrice "Reveček Andrejček." Vsebinska te igrice bo

William Bullitt, ameriški poslanik za Francijo, se je vrnil po trimesečnem bivanju v Washingtonu zopet v Pariz.

v kratkem opisana. Vstopnina bo samo 35c za koncert in ples, za katerega bodo igrali Kristof bratje.

Opozarjam starše te mladine, da bi se v velikem številu udeleževali naših sej, ki se vrše vsak prvi tork v mesecu. Zelo neprijetno me dirne, ko vidim vedno le ene osebe na seji. Pa vendar bi bila vesela slišati mišljenje in želje vseh staršev, ki pošiljajo svoje otroke k temu zboru. Vsak lahko pove svoje mnenje, saj zato so pa seje, da se skupno sporazumemo in skupno delujemo. Lepo nas uči pregovor v slogi je moč!

To sem napisala iz razloga, ker se je potem časopisa opozarjalo in vabilo starše na seje, pa je bilo vse zaman. Le eni in isti vedno na seji, kot vedno. Ako bo šlo še naprej tako, je najbolje, da prepustimo mladini sami. Brez skrbi pa lahko poudarjam, da je naša mladina sposobna sama poslovali. Od moje strani jim povem popolno zaupanje. Potrebno in umestno bo le od naše strani, da kadar bodo potrebovali pomoč, da jim bomo vedno pripravljene pomagati.

V imenu skupnega odbora vabim vse prijatelje, posebno pa starše te naše mladine, da se v velikem številu udeležite tega koncerta.

Karla Može.

DNEVNE VESTI

Pravi odgovor na laška izzivanje

Panama City, Panama, 6. februarja. Pred nekaj dnevi je napisal Virginio Gayda, ki je urednik uradnega glasila Mussolinija, da morata biti Nemčija in Italija pripravljene, da utrditi vse svoje meje do panamskega prekopa. Prebivalci v Panami so večerj na to izzivanje odgovorili, ko so napadli laškega poslanika in nekega laškega admirala v tem mestu. Oba sta bila na potu, da se predstavita predsedniku panamske republike. Ko sta se oba peljala proti predsednikovim palači so ljudje naenkrat začeli metati proti avtomobilu gnjila jajca in pokvarjeno zelenjavo. Napad je trajal kakih 15 minut. Seveda je dospela policija na lice mesta, toda prepozno. Poslanik kot laški admiral sta bila tako obmetana z jajci, da se je vse cedilo od njune obleke in sta se morala vrniti na laško križarko, kjer sta se preoblekla, da sta pozneje lahko neopaženo poselila predsednika republike.

WPA projekti bodo drašično zmanjšani

Washington, 7. februarja. Francis Harrington, načelnik WPA projektov v Ameriki, je večerj izjavil, da bo potrebno drašično znižati WPA projekte okoli 1. aprila, ker kongres ni dovolil dosti denarja za projekte. Z zniževanjem se bo začelo okoli 1. aprila. Do tega časa ostane nekako 3,000,000 delavcev na plačilni listi WPA. Potem se bodo pa morale vrste začeti "čistiti." Obenem je Harrington naznanil, da bo WPA urad v bodoče popolnoma prost vsake politike. Kakšna dela bodo najprej opustili še ni znano. Gotovo pa je tudi, da bodo enkrat marca meseca temeljito pregledali vse WPA plačilne listine, če mogoče dobijo v njih ljudi, ki ne spadajo k WPA.

Martin ponovno obtožuje John Lewisa

Detroit, 7. februarja. Homer Martin, ki se bo moral na sodnijski zagovarjati, ako želi, da ostane predsednik unije avtnih delavcev, je vložil danes tožbo napram svojim nasprotnikom. V obtožnici pravi, da so se njegovi zarotniki zarotili, da prodajo unijo avtnih delavcev C. I. O. organizaciji in John Lewisu in končno komunistični stranki in da so

preprečili organiziranje Ford delavcev v avtomobilski uniji. Skoro vsi Ford delavci so bili pripravljeni za vstop v unijo in Ford kompanija je bila pripravljena priznati unijo avtnih delavcev, ko se nasprotniki Martina delo preprečili. Tozadevna obravnava se bo vršila 14. februarja na detroitski sodnji.

Poljska je dobila šest milijonov posojila

Washington, 6. februarja. Ameriška vlada je dovolila, da izplača Export-Import banka poljski republiki \$6,000,000 posojila. Za ta denar namerava poljska republika kupiti v Zd. državah bombaž in baker. Posojilo je garantirano od državne poljske banke in se mora vrniti tekom devetih mesecev.

Trinajst otrok zgorelo v goreči hiši

New York, 6. februarja. V neki leseni dvo-nadstropni hiši je večerj zgorelo 13 zamorskih otrok. Njih oče je komaj rešil svojo ženo in enega otroka, starševa dva meseca. Zgoreli otroci so bili v starosti od 5 do 17 let. Oče se je nahajal v prednji sobi, odkoder je zdravnik pravkar odšel, ki je pomagal pri porodu žene nesrečnega očeta. Opazil je nekaj svetlega na hodniku in ko je odprl vrata, mu je planil ogenj v lice.

Francija zaplenila ameriški parnik Wisconsin

Algir, Francija, 6. febr. Francoske oblasti so zaplenile ameriški tovorni parnik Wisconsin, potem ko se je moštvo pritožilo, da jim kapitan neče plačati za službo. Baje dolguje družba, ki lastuje parnik, več kakor \$10,000 mornarjem na zaostalih plačah.

Amerikanci so večinoma podhranjeni

Washington, 6. feb. — Poljedelski tajnik Wallace se je večerj izjavil, da se opaža zadnje čase, da so Amerikanci slabo hranjeni in da bi vlada morala v tem pogledu storiti gotove korake. "Milijone ameriških družin nima pravilne dietete," je rekel Mr. Wallace v govoru, ki je bil razposlan po radio po Ameriki.

Rusi že štiri dni v borbi z Japonci

Tokio, 7. februarja. Mandžurska vlada poroča, da se njene čete že štiri dni borijo z Rusi ob mejah. Nobeno poročilo ne pove, koliko je bilo v bojih ranjenih ali ubitih. Le toliko se ve, da so bili ruski napadi odbiti. Dočim poročilo govori o obmejnih stražniških Mandžurije, pa je skoro gotovo, da so med napadalci redni japonski vojaki. To so prvi resni obmejni boji med Rusi in Japonci od zadnjega julija meseca.

Zakladniški tajnik za večji narodni dolg

Washington, 7. februarja. Zakladniški tajnik Morgenthau je sporočil kongresu, da mora slednji dvigniti svoto, za katero se sme vlada zadolžiti od \$45,000,000,000 na 50 milijard, ker sicer zvezna vlada ne bo mogla dobiti denarja na kredit. Danes znaša dolg Zedinjenih držav \$39,692,000,000, kar je najvišja svota v zgodovini republike.

MALI OGLASI

Naprodaj je

jako dobro ideča grocerija in konfekcijska trgovina v naselbini. Izvrstna prilika za podjetnega rojaka. Za naslov vprašajte v uradu tega časopisa. (33)

Prodaja se ali da v najem

29 let vpeljana grocerijska trgovina, kjer se prodaja tudi meso. Pri trgovini je stanovanje. V sredini slovenske naselbine. Cena je zelo nizka. Pokličite MULberry 3754. (Feb. 6.8.10)

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Orožnika ga sedaj odvedeta na dvorišče, kjer je že stala množica ljudi. Bilo je okrog dvajset oseb, ki so isto tako odhajali v Sibirijo. General Knudson se zglozi, ko zagleda te nesrečneže.

Mnogi izmed njih so že dolgo ždeli v ječi in postali bolani in slabotni. Zdelo se je, da so že dolgo trpeli lakoto in da stoje že z eno nogo v grobu. Stali so pred neko staro zgradbo — pred kovačnico, kjer sta dva velika moža kovala z velikim kladivom železne verige.

Kaznjence so klicali po dva in dva in oni so morali iti v kovačnico.

Tu so jih kovači ukovali in to po dva skupaj.

Vsak beg je bil nemogoč. Knudson se je zgrajal, ko je videl, da bodo tudi njega prikovali na nekega tujega človeka.

Bil je to visok, rdečelas človek, na čigar obrazu se je čitalo, da je zločinec po poklicu. On se nasmeje, ko so ga ukovali ter reče:

—Nikdar nisem niti sanjal, da bom v tako odličnem društvu potoval v Sibirijo.

Knudsonu se skrči srce od bolečin.

Sedaj je začel slutiti, kaj ga čaka.

Prikovali so ga na pravega zločinca, ki ima morda umor na svoji vesti in gotovo ga bodo poslali v kakšen rudnik, da tam dokonča svoje življenje.

Knudsonu je bilo žal, da ni s strelom iz svojega samokresa v kočiji končal svojega življenja.

Po par urah se odpro vrata in na dvorišče pridejo žene in otroci prognancev.

Ločitev je bila žalostna in nepopisno bolestna.

Žene so plakale in mnoge so se odločile v zadnjem trenutku, da gredo s svojim možem ali očetom v Sibirijo. To so jim brez nadaljnjega dovolili, ker jim tega zakon ni prepovedal.

Čakali so, da je padla noč, a nato gredo s kaznjenci iz mesta.

Oblasti so sicer odredile, da gre sprevod po stranskih ulicah, toda aretacija in obsodba generala Knudsona se je zvedela in tisoče in tisoče ljudi se je zbralo pri mestnih vratih.

Vladala je splošna žalost in ogorčenje.

Vse je bilo ogorčeno, da je narodni ljubljene, sivi vojskovodja, ki mu dolguje domovina toliko hvaležnosti, obsodjen, ne da bi ga zaslišalo redno sodišče.

Med ljudstvom se je nahajal tudi Mihajlo Bakunjin in Janicki. Oba sta bila zelo elegantna in ni se ju dalo spoznati. Ker sta se bala, da bi ju mogel razumeti, sta se razgovarjala francoski.

—Danes slavimo veliki triumf! — zašepeče Bakunjin svojemu prijatelju. — Veruj mi, nobeden atentat bi ne mogel imeti tolikega uspeha, kakor ga ima to prognanstvo stari.

regu generala Knudsona. Ali vidiš, kako obožava narod generala in kako on ne veruje v njegovo krivdo?

—Ozri se, Janicki! Ali ne vidiš v vseh očeh solze, — ali ne vidiš na vseh obrazih ogorčenje in jezo? Tretjina vseh teh bo postala nihilist. A v Knudsonu smo si pridobili zelo dobrega prijatelja.

—Ali misliš, da bo postal v Sibiriji nihilist?

—V sibirskih rudnikih se ne more nihče ustaviti našim agentom. Kdor je preživel nekaj let v onih strašnih rudnikih, ta se vrača samo kot smrtni sovražnik Romanovih.

—Kaj misliš, kako dolgo bo ostal Knudson v Sibiriji? Mislim, da ga bo car v zadnjem trenutku pomilostil. Ni nemože, da se bo v prihodnji minuti prikazal glasnik, ki bo prinesel pomiloščenje.

Mihajlo Bakunjin se nasmeši.

—Ne verjamem, Janicki. Car je človek, ki bo izvršil ono, kar je sklenil.

V tem trenutku postane množica nemirna.

—Evo jih — prihajajo!

V daljavi so se zaslišali prvi zvoki neke žalostne pesmi. Čim bližje so prihajali zvoki, tem jasnejše se je slišalo rožljanje verig.

Bližu Bakunjina in Janickega so stali štirje možje. Bili so še mladi — dvajset do trideset let — a po nastopu se je videlo, da so bili vojaki.

To četvoro je privedel čudni namen k mestnim vratom.

Bili so obrtniki — dva kovača, ključavničar in tesar. Vsi štirje so služili v polku generala Knudsona in prišli so, da ga rešijo v zadnjem trenutku.

Bili so prepričani, da jim bo množica pomagala.

Vedeli so, da čuti vsak posamezen človek v Rusiji isto kot oni.

Prerinili so se do prvih vrst ravno tedaj, ko so se pokazali orožniki na konju. Žalostni sprevod je prihajal vse bližje prepevajoč žalostno pesem, a kod zadnji je stopal general Knudson. Ni povešal pogleda, temveč stopal je ponosno in vzravnal kot človek, ki si je svest svoje nedolžnosti.

—Evo ga! — zašepeče mladenič tovarišem. — To je general!

—Kako je bled, — toda kako dostojanstveno se drži, — res še v okovih je junak!

—Pokazali mu bomo, da ga smatramo za nedolžnega. — Živel general Knudson! Zbogom! Zbogom!

Ljudstvo začne navdušeno vzklitati.

Oči starega generala so veselo vzplamtele.

Sedaj je pozabil vse svoje trpljenje; ruski narod ga je ljubil!

Vojaki se zdržejo in pogledajo vprašujoče svojega poveljnika, kot da vprašujejo, ali ni treba tega klicanja kaznovati.

Mladi častnik, ki je vodil sprevod, si je bil svest svoje odgovornosti.

Videl je, da je zbrana množica premočna, da bi jo mogel razgnati.

V istem trenutku se pripeti nekaj čudnega.

Iz množice ljudstva so skočili štirje mladeniči in se vrgli na generala. Iz žepov potegnijo razno orodje in ga poskušajo osvoboditi verig.

Narod je bil v prvem trenutku iznenađen, a ko je razumel, za

kaj gre, je začel tudi sam pomagati.

Sedaj ni mlademu častniku preostajalo drugo, kot da ukaže: —Nazaj! Nazaj! — ali ukažežem streljati!

Toda naši štirje obrtniki so nadaljevali svoje delo.

A nato jih vojaki s silo odrinejo.

Knudson jim zakliče:

—Hvala vam! Zakaj se želite zastonj žrtvovati?

—Ne žrtvujemo se zastonj, general, — odvrne kovač, — nočemo pustiti, da bi propadel ljubljene Rusije.

In ponovno je hotel prodreti k generalu.

Sedaj ga častnik svojim ljudem znamenje. Ti hitro zgrabijo svoje puške in namerijo.

—Streljajte! — ukaže častnik.

Streli padejo, a kovač se zruši na zemljo. Cesta se takoj porideči od njegove krvi.

Ko so njegovi tovariši videli, da je padel, se spominjo svoje prisega, da bodo ali srečno izvršili svoj namen, — ali pa vsi poginili.

Oni zakličejo navdušeno:

—Živel Knudson! Doli s sovražniki! — in napadejo vojake.

Vojaki ponovno sprožijo in zopet se jih nekaj zgardi na zemljo.

Preplašeno ljudstvo je začelo bežati.

Mihajlo Bakunjin in Janicki sta takoj videla, da je drzen načrt teh mladeničev popolnoma brez koristi ter sta se odstranila, ker bodo izvršili mnogo aretacij.

Ulica je bila sedaj prazna in žalosten sprevod je krenil preko trupel mladeničev po svoji poti.

Knudson povese oči, a solze so se mu svetile na sivi bradi. To je bil konec njegovega slavnega življenja! Preklinjal je oni trenutek, ko je potegnil sabljo za čast onega človeka ki postopa sedaj okrutno in nepravilno z njim in kesal se je, da je vse svoje življenje posvetil domovini.

On priseže, da se bo maščeval!

Zadnji sestanek

Izidor je stal pred Fedoro.

Bleda kot smrt je gledala lepa žena mladeniča, ki jo je opazoval s plamtečimi očmi.

že zdavnaj ni več mislila na njega in bila je prepričana, da je odpotoval v Pariz in da je izginil v velemestu. Saj je bilo v njegovem lastnem interesu, da odide iz Petrograda.

On je izdal Fedori, kje se sestajajo nihilisti, a ona je to javila Kardovu, kot tajna policijska špijonka. A da se ga ne vsak načini reši, je javila z anonimnim pismom nihilistom, da jih je Izidor izdal. Računala je s tem, da ga bodo oni preganjali in da se bo tako za vedno rešila tega človeka, ki jo je ljubil.

Toda sedaj se je naenkrat pojavil pred njo.

Ni torej pobegnil, kljuboval se je maščevanju nihilistov! To je bila brezmejna drznost, — to je pomenilo že blaznost, a ne srčnost. Tako je mogel delati edino človek, ki je že obupaval.

Tako je mislila Fedora, ko je naenkrat zapazila Izidoro v svoji spalnici.

Toda ni imela časa, da bi se zabavala s svojimi mislimi, ker ji je mladenič zaklical:

—Nisi me pričakovala, kaj ne? Ha, ha, mislila si, da sem mrtev!

—Zmotila si se, lepa Fedora — kača!

—Kljuboval sem osveti nihilistov, a samo nekaj mi je dajalo poguma, — a to je bila — ljubezen!

Njegove oči so plamtele in on potegne Fedoro k sebi.

Ona se ni upirala.

Z nocojšno prikaznijo in tem iznenađenjem je bila tako zlom-

ljena, da ji je ugajalo slišati, da jo nekdo ljubil.

Drugače bi ga bila s smehom odbila in mu zopet različno obljubljala kakor preje, toda sedaj je mirno trpela, da jo objema.

—Ali veš, zakaj sem se ti vrnil, Fedora? — jo vpraša on.

—Ker me ljubiš, — reče ona.

On se z grohotom nasmeje.

—Ti računaš na mojo ljubezen, — reče on. — Misliš, da se bom zopet zadovoljil s praznimi obljubami! Ne — lepota moja — prišel sem, da te — ubijem! Fedora zadrti.

Ona se spomni prorokovanja, da bo v teku treh dni umrla. Ali stoji morda Izidorjev prihod s tem v zvezi? Ali je njega izbrala usoda, da ji zabode nož v prsa?

Fedora je drhtela toda vendar je sklenila, da bo pogumna.

Ako je usoda res izbrala Izidoro za maščevalca, — potem se ji bo morda posrečilo, da ubeži smrti.

On jo je ljubil. Morala je samo izkoristiti njegovo strast in ga napraviti za svojega sužnja.

Fedora se še enkrat ojunači ter sklene, da se bo borila s svojimi usodi.

—Ubil me boš? — vpraša ona.

—Da, zato sem prišel! Ne misli, da se šalim. Ko bodo padli prvi žarki v to sobo, — te bom zadnjikrat poljubil ter ti obenem z bodalom prebodel srce.

—Res!? — vzkligne Fedora navidez veselo.

—Kaj? Ali se ne bojiš smrti?

—vpraša on ter stopi korak nazaj.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V bridki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je umrla naša ljubljena soproga in mati

Mary Koletič

ROJENA BOBNAR

Po daljši bolezni in previdena s sv. zakramenti je v bolnišnici za vedno zatisnila oči dne 29. decembra 1938. Rojena je bila 2. februarja 1904 v vasi Podgora, fara Prečna na Dolenjskem. V Ameriki je bivala 10 let. K večnemu počitku smo jo položili dne 2. januarja 1939 po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida in na Calvary pokopališče.

V globoki hvaležnosti se želimo zahvaliti Rev. M. Jagru za obiske in tolažbo v bolezni, za podeljene sv. zakramente za spremstvo iz Joseph Žele in Sinovi pogrebne kaple v cerkev in na pokopališče in za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo darovalci cvetja, ki so ga položili ob krsti blagopokojne. Našo zahvalo naj prejmejo sledeči: družina Andrej Bajt (Addison Rd.), in Mr. in Mrs. Martin Klopčič, društvo "Carniola Hive", št. 493, The Maccabees, Mr. in Mrs. Lovrene Petkovšek, Mr. in Mrs. Anthony Petovšek, Mr. in Mrs. Thomas Maglich in Mr. in Mrs. Frank Glavic, družina Joseph Glavan, družina Hlad, E. 64th St., družina Križman, Mr. in Mrs. Lunder, Parmella Ave., Mr. in Mrs. Anton Prince, Mr. Joseph Spendal, družina Žele in sinovi.

Iskrena hvala darovalcem za sv. maše ki se bodo brale v mirni pokoj blage duše. Zahvalo želimo izreči sledečim: Mr. in Mrs. Frank Arko, družina Ahlin, Mr. in Mrs. Andrej Bajt (Addison Rd.), družina Bavec, Mr. Louis Bobnar, Mrs. J. M. Belle in družina, družina Bartos, družina Debeljak, Mr. John Duša, Mrs. Mary Eržen, Mr. in Mrs. Frank Glavan, Mr. in Mrs. John Gerbec, Mr. in Mrs. Louis Hlad (Metta Ave.), družina Jerman, Mr. in Mrs. Anton Jurec, Mr. in Mrs. Jernej Knaus, Mr. in Mrs. Emerjand Križman, družina Kosce, Mr. Joe Križman, Mr. Jernej Kubus, Mr. in Mrs. Lunder, Mr. in Mrs. John Lach in družina, družina Laurenc, Mrs. Jennie Lozar, družina Lubbe, Mrs. Frances Marolt, Mr. in Mrs. Frank Mačecol, Mr. in Mrs. Milavec, Mr. in Mrs. Plež Modic, Mr. in Mrs. Muzic, Mr. in Mrs. Anton Nover in družina, Mr. in Mrs. Lovrene Petkovšek, Mrs. Peterlin in družina, družina Pernac, Mr. Joseph Fast, Mr. John Petrich, Miss Josephine Prince, Mrs. Josephine Paik, Mr. in Mrs. Sebenik, Mr. in Mrs. Rose Suhadolnik, Mr. in Mrs. Frank Turek, Mr. in Mrs. Frank Zakrajšek, Mr. in Mrs. Tony Zakrajšek, Mr. in Mrs. Frank Zakrajšek (Muskoka Ave.).

Prav lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugi. Hvala sledečim: Mr. Frank Ahlin, Mr. Frank Azman, Mr. Vinc Eržen, Miss Louise Hlad, Mr. Frank Kosic, Mr. Martin Klopčič, Mr. Joe Križman, Mr. Blaž Modic, Mr. Lovrene Petkovšek, Mr. Tony Petkovšek, Mr. Anton Prince, Mr. Joe Spendal, Mr. Tony Zakrajšek.

Prisrčna hvala vsem, ki ste jo obiskovali v bolezni in nam bili v tolažbo ob času prevelike žalosti. Kakor tudi lepa hvala vsem, ki ste jo prišli pokropiti, in molili ob krsti ter jo spremlili na njeni zadnji zemeljski poti.

Iskrena hvala naj velja članicam društva "Carniola Hive" št. 493, The Maccabees, ki so prišle molit, in ki so nosile krsto in jo spremlile in položile k večnemu počitku.

Najlepša hvala pogrebniemu zavodu Jos. Zele in Sinovi za lepo urejen pogreb in najboljšo postrežbo.

Hvala društvu "Carniola Hive" št. 493, The Maccabees za izplačano posmrtnino.

Ti, draga, ljubljena, nikdar pozabljena soproga in mati počivaj v miru in rahli naj ti bo ameriška zemlja. Odsli si k svojem Stvarniku, da prejmeš iz njegovih rok plačilo za vse, kar si dobrega storila v življenju. Mi se Te bomo spominjali z ljubeznijo v molitvi, dokler se ne snidemo enkrat na kraju večnega mira — nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

RUDOLF, soprog

RUDOLF, Jr. sin

MARY, hči

V stari domovini: Oče, mati, štiri bratje in dve sestre

Cleveland, Ohio, 7. februarja, 1939.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLESKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00

in stane samo?

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

PAMETNO JE NAKUPOVATI PRI THE FURNITURE MART

3 dnevi

OTVORITVENE RAZPRODAJE

V ČETRTEK, PETEK IN SOBOTO

9., 10. IN 11. FEBRUARJA

PRIHRANKI VELIKO VEČJI KOT NA KATERIKOLI

FEBRUARSKI RAZPRODAJI

PRIHRANITE
NA
POHIŠTVU
ZA
PARLOR

JEDILNICO

SPALNICO

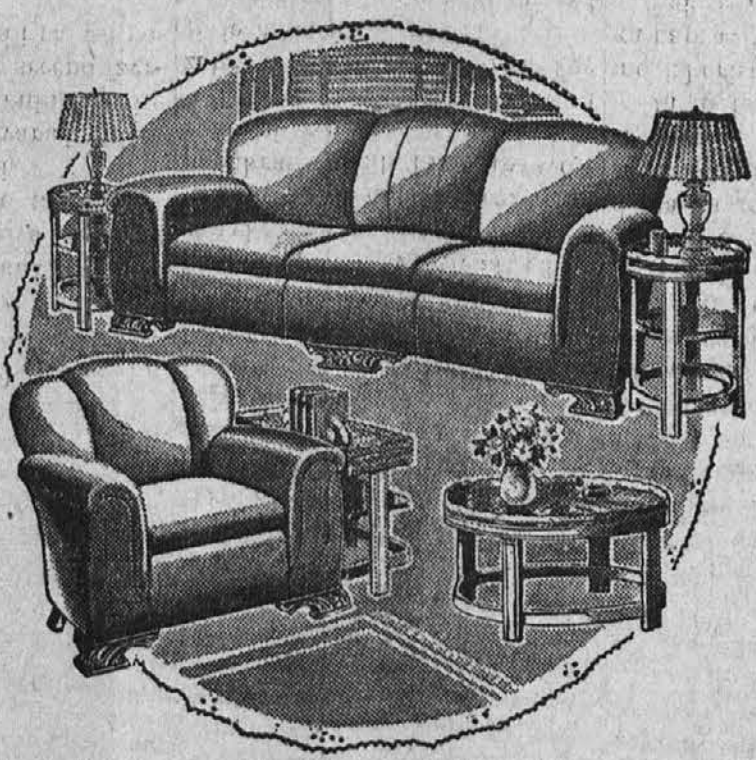
MODROCI

SPRINGI

SVETILKE

PEČI

PREPROGE

ELEKTRIČNI
PREDMETIDAMO
MNOGO V
ZAMENO10
%

DO

50
%CENEJE
IN POVRH
OTVORIT-
VENE
UGODNOSTIDAMO
VELIKO V
ZAMENOLAHKA
ODPLAČILA

The Furniture Mart Inc.

15428 WATERLOO RD.

v Collinwoodu

PREJ

KRICHMAN & PERUSEK FURNITURE CO.

Odperto vsak večer do 9.

VLOGE v tej posojilnici

so zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družinske vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Ave. HEad. 5670